

що відповідають міжнародним стандартам театрального мистецтва, розвивати свій творчий потенціал у глобальному контексті.

Студенти кафедри майстерності актора можуть проявляти свої здібності на заняттях з майстерності в різноманітних формах роботи, які вможливають розкрити їхній творчий потенціал, відшліфувати навички і закріпити здобуті знання. Так, заняття зі сценічної взаємодії з партнером допомагають студентам розвивати навички співпраці, синхронності та чутливості до партнера. Важливо не лише самому бути яскравим на сцені, а й уміти реагувати на партнера, відчувати сценічну атмосферу, взаємодіяти з іншими акторами та спонтанно відповідати на їхні дії.

Таким чином, кафедра майстерності актора ХДАК застосовує комплексний підхід до виховання майбутніх акторів, що базується на поєднанні теоретичних знань, практичних навичок, психологічної підготовки та творчого експерименту. Це дозволяє випускникам бути готовими до роботи як у театральній сфері, так і в кіноіндустрії.

А. Кікоть

УНІКАЛЬНІСТЬ ФЕСТИВАЛЮ “BURNING MAN” У ПОСТМОДЕРНІЙ АРТПРАКТИЦІ

А. Kikot

UNIQUENESS OF THE “BURNING MAN” FEST IN THE POSTMODERN ART PRACTICE

У постмодерну добу фестивальний рух вийшов за межі виключно мистецтва, перетворившись на соціокультурне явище, про поширеність якого свідчить поняття «фестивалізація життя». Наукова новизна теми визначається обґрунтуванням постмодерної артпрактики на прикладі унікального фестивалю “Burning Man”, маловідомого в українському науковому дискурсі.

Важливо підкреслити, що надзавдання і атмосфера фестивалю базуються на ключових принципах, які перегукуються з основними ідеями постмодернізму (акцент на комунікативній ролі мистецтва, діалог з будь-якими культурами, використання прийомів інтерпретації й репрезентації, стратегії гри, нова естетика):

1. Радикальне самовираження. Учасники “Burning Man” можуть презентувати себе, використовуючи будь-які форми творчості, різні види мистецтва, зокрема мистецтво костюма. Будь-яка людина на цьому заході вільно реалізує свій творчий потенціал, розкриває індивідуальність, не зазнаючи ніякої критики.
2. Інклюзивність. Захід пропагує цей принцип, який означає, що всі учасники однаково рівні й важливі в цьому просторі, незалежно від їх соціального статусу, віросповідання або бекграунда.
3. «Дарування» як відмова від комерції та грошей. Учасники привозять із собою всі ресурси. Це форма чистого альтруїзму, адже обмін цінностями відбувається на основі щедрості.
4. Естетизація довкілля. Цей принцип фестивалю пов'язаний з ідеєю розчинення мистецтва в природі та житті (все є мистецтвом), що характеризує постмодерну естетику. Завдання «залишити без сліду» ґрунтується на правилах екології.

Після завершення фестивалю його учасники прибирають за собою всі сліди присутності, щоб не зашкодити довкіллю.

Слід зазначити, що на фестивалі відсутні глядачі. Кожна людина бере активну участь у творенні творчих подій, артоб'єктів, побудові інфраструктури (житло, їжа тощо). Учасники зобов'язані поважати один одного і дотримувати правил безпеки з метою гарантії творчої атмосфери і комфорту для всієї спільноти фестивалю (громадянська відповідальність).

“Burning Man” є зоною, вільною від правил і норм традиційного суспільства (незалежність від суспільних стандартів). Це соціокультурний простір для експериментів з інноваційними формами мистецтва, спілкування, місце з економічними системами. Фестиваль є символом творчої свободи, альтернативної культури та спільноти, яка основана на цінностях самопрезентації, інклюзивності й піклування про довкілля.

Кульмінація фестивалю, а саме спалення величезної дерев'яної фігури чоловіка (the Man) як символ звільнення від обмежень, утілює постмодерний принцип специфічного ставлення до традиційності — не відкидати її, а інтерпретувати в еkleктичному існуванні. Уперше цей ритуал втілили відомі американські актори Ларрі Харві й Джеррі Джеймс, у 1986 р. на пляжі Бейкер у Сан-Франциско, спаливши дерев'яну фігуру людини на честь літнього сонцестояння. Ця подія започаткувала фестиваль “Burning Man”, який згодом перетворився на унікальне соціокультурне явище (з 1991 р. проводиться в пустелі Блек-Рок, штат Невада).

Костюми відіграють вирішальну роль фестивальної культури в аспекті філософії тотального самовираження. Постмодерна еkleктика презентується за допомогою креативних й екстравагантних образів. Мода на фестивалі поєднує елементи кіберпанку, бохо-шика, футуризму, стімпанку; від мінімалістичного одягу до складних високотехнологічних костюмів. Ці стилі поступово з'являються в колекції дизайнерів, що започатковує нові бренди у вуличній моді.

Широко використовується технологія hand made, що відображає тенденцію до унікальності й персоналізації в моді. Фестивальна мода DIY («зроби сам») акцентує важливість індивідуальності й, як наслідок, відхід від масового виробництва. Це репрезентує сучасне прагнення до постійної моди і кастомізованих предметів гардеробу.

Костюми фестивалю, автори яких зважають на екстремальні умови пустелі Блек-Рок, містять захисні й функціональні елементи (окуляри, маски, різноманітні накидки, хутряні плащі, багатощаровість, міцне взуття). Еkleктика втілюється в результаті поєднання цих елементів: наприклад, купальник разом із високими чоботями. Такий підхід до моди, де краса сполучається з функціональністю, стає дедалі популярнішим серед дизайнерів, орієнтованих на спорт-шик і утилітарні стилі.

Отже, “Burning Man” суттєво впливає на сучасну моду, особливо на нішеві й авангардні напрями; на дизайнерів, надихаючи їх експериментувати з формами, матеріалами та технологіями. Фестиваль, оснований на принципах радикального самовираження, креативності, унікальності та сталого розвитку, створює платформу для презентації експериментальних і нетрадиційних підходів у руслі постмодерного стилю.